

LA CELEBRACIÓ DE LA PRIMERA COMUNIÓ

M'adreço als pares, avis i familiars dels infants que en aquest temps de Pasqua faran la Primera Comunió, però també a totes les comunitats parroquials que la celebren.

Durant els diumenges de Pasqua les narracions evangèliques ens presenten l'experiència dels apòstols en les seves trobades amb Jesús Ressuscitat. Aquest diumenge llegim la dels deixebles d'Emmaús, que reconeixen Jesús en la «fracció del pa», en l'Eucaristia. Avui, el Senyor ressuscitat ens ve també a trobar en la celebració. El podem reconèixer i el podem rebre.

A partir d'aquests dies, en la majoria de parròquies se celebren durant mesos les primeres comunions, i per això m'ha semblat oportú oferir-vos la meva reflexió.

- La Primera Comunió ha de ser una experiència cristiana intensa per a l'infant, per als pares i familiars, i també per a la parròquia. Cal vetllar perquè la Primera Comunió no sigui només una festa més de creixement, sinó la gran festa cristiana de l'Eucaristia.
- Quan prepareu la Primera Comunió cal remarcar sobretot la celebració de la Missa, el fet de combregar amb Jesucrist, i no donar tanta importància als altres elements de la festa: l'àpat, regals, vestits...
- Cal recordar als familiars i convidats que hi participen que és una celebració cristiana molt important i que, si no tenen costum de participar-hi, han de mantenir actituds de respecte i de col·laboració amb els responsables de la celebració.

«Cal vetllar perquè la Primera Comunió sigui la gran festa cristiana de l'Eucaristia»

- Sempre que tingueu ocasió digueu a l'infant que fer la Primera Comunió és un fet important per a la seva vida. Gràcies a la catequesi ja coneix Jesús, és estimat per ell i també el vol estimar, i ara el podrà rebre en el pa consagrat. L'infant ha de comprendre que combregar amb Jesucrist és un gran regal, el millor regal que pot rebre. Però, alhora, ell ha d'entendre –i els pares heu de saber– que assumeix un compromís: participar i combregar en la Missa dels diumenges per viure

cristianament. Si fa la Primera Comunió és perquè faci la segona, i la tercera... i la de cada diumenge.

Si no s'escolta la paraula de Jesús, si no es pren el seu cos –aliment per viure segons Déu–, si no es prega amb els deixebles de Jesús avui, difícilment es pot tenir l'alegria de creure. Els mossens, els catequistes, ja hem explicat als petits què significa fer la Primera Comunió, però la paraula dels pares i avis no la pot substituir ningú, i el vostre exemple, encara menys.

- L'infant ha de comprendre que el fet de combregar requereix que pregui, que sigui més servicial, més treballador, més afectuós, més sincer, més bon company, més solidari, que ha de continuar participant en la catequesi per conèixer més Jesús...
- També l'ajudarà que feu a casa una pregària especial els dies abans de combregar. Per exemple: «Senyor Jesús, amic, d'aquí uns dies us podré rebre per primera vegada. Ajudeu-me a preparar-me bé. Us estimo. Amén». Sobretot que no la faci sol, sinó amb els pares.
- Els infants es preparen celebrant el sagrament del perdó, i per als pares també és una bona ocasió per participar en la celebració de la penitència, per confessar-vos. Potser alguns teniu dificultats: fa temps que no hi heu anat, no sabeu què dir, com manifestar els pecats, i us fa una certa angoixa i vergonya... Que aquestes dificultats no us bloquegin; adoneu-vos que pot ser el millor moment per experimentar el perdó i la pau de Déu.
- I els fidels de la comunitat parroquial, acolliu amb goig les celebracions de la Primera Comunió, malgrat que comportin algun enrenou.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

